

Η ΤΡΕΛΛΗ ΤΟΥ ΚΟΡΒΡΕΖ

Τὴν ἐβλεπον μακρόθεν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἥτις ἄγει ἀπὸ Κορβρέζ εἰς Γρανζ-λε-ροά· ὠδεύεν ἑλαφρὰ καὶ χαρίεσσα, καὶ ἔφερεν ἀνὰ μίαν ὑδρίαν ἐφ' ἑκατέρας τῶν χειρῶν τῆς. Ὀλίγα βήματα ἀκόμη καὶ θὰ συνηντῶμεθα, ὅτε ἐκείνη δι' αἰφνιδίας στροφῆς εἰσῆλθεν εἰς τινὰ ἀγρὸν σικάλειος νεωστί θερισθείσης. ἔνθα ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐνησχολοῦντο εἰς τὰ ἀχυροδέματα.

— Αἱ! Ἰωάννα, τῇ ἐφώναζα, ποῦ πηγύνεις ἔτσι, ὠραία μου κόρη;

— Τὸ βλέπετε, κύριε, μοὶ ἀπεκρίθη χαριέντως μειδιῶσα, παιγνίῳ κρασι εἰς τοὺς θεριστάς· οἱ ὅποιοι εἶνε ἐκεῖ κάτω, καὶ δουλεύουν ἀπὸ τὰ χαράμματα.

— Πράγματι, διακρίνω τώρα τὸν πατέρα σου, τὸν γενναῖον Μισὼν καὶ τὸν ἀδελφόν σου Ἐρρίκον. Ἄλλ' ὁ τρίτος ἐκεῖνος ὁ μαυρίδερος; Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν τὸν ἀπῆντησα ποτὲ εἰς τὴν πόλιν.

— Εἶνε ὁ Βαλεντίνος εἰς ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐξαδέλφους, μὲ τοὺς ὁποίους ἀνετράφην εἰς Ἐτάμπην. Εἶνε καταταγμένος εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα μὲ τὸν ἀδελφόν μου. Ἦλθον καὶ οἱ δύο μὲ ἄδεια διὰ τὸν θερισμόν, ἀλλὰ νὰ ποῦ ἐτελείωσε, καὶ αὐριον ἐπιστρέφουν εἰς τὴν θέσιν των. Δύο ἔτη ἀκόμη θὰ κάμουν. Πόσον ἀργά!

— Τόσῳ μᾶλλον ἀργά, καθόσον ὁ κύριος Βαλεντίνος δὲν μοῦ φαίνεται καὶ τόσον ὑπομονητικὸς, ἔαν κρίνω ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον κυματίζει εἰς τὸν ἀέρα τὸ καπέλλο του, ἀφ' οὗτου ἐσταματήσας ἐδῶ.

— Ὡ! τὸ κάμνει διότι διψᾷ.... Ἐν πρώτοις αὐτὸς πᾶντοτε διψᾷ.... Ἀλλὰ μὴ νομίσαις ὅτι μεθαίει ποτέ...

— Μὲ πόσῃ θερμῇ τὸν ὑποστηρίζεις, Ἰωάννα!... Νὰ ἦνε τάχα ἐραστής...;

— Μνηστὴρ μου, ἂν σὲς ἀρέσῃ, κύριε.

Καὶ διὰ χαρίεσσης ὑποκλίσεως, ἡ εὐειδὴς νεανίς μοὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ διηλυθύνθη ἐν πόσῃ σπουδῇ πρὸς τοὺς τρεῖς θεριστάς.

Τὰ ἀνωτέρω συνέβηκινον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1887. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν θηρευτικὴ διασκέδασις μὲ ἐπκνέρεσεν εἰς Κορβρέζ. Κατὰ τὸ σύνθημα, εἰσῆλθον εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ γερο-Μισὼν. Μόνη ἡ σύζυγος τοῦ εὐρίσκειτο ἐκεῖ, γηράσασα κατὰ 10 ἔτη καὶ ἐφαίνετο περίλυπος καὶ καταβεβλημένη. Δυστύχημα τι προκισθανθεῖς, δὲν ἐδίστασα νὰ τὴν ἐρωτήσω περὶ τῆς οἰκογενείας τῆς. Ὁ πατὴρ συνέλεγε φρύγανα τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὰ δάση τοῦ Ρισαρβίλ. Ὁ Ἐρρίκος καὶ ὁ ἐξαδελφος εἶχον ἀπέλθει εἰς Τογκένον χρόνον τινὰ ἀφότου εἶχον ἐγκαταλίπει τὸ Κορβρέζ.

— Ὅτ' νὰ διὰ τὴν κόρην μου, ἐξηκολούθησεν ἡ δέσποινα Μισὼν μετὰ θαρέος στεναγμοῦ, τὸν προσεχὲς Σεπτέμβριον ἐμελλε νὰ νυμφεῖθῃ τὸν Βαλεντίνον....

— Αἱ, λαίπον;...

— Μὰ δὲν ἐμάχαστε τίποτε εἰς τὸ χωριό σας;... Μὲ συγχωρεῖς κύριε, ἀλλὰ μοῦ κάνει πολὺ κακὸ νὰ τὰ ξαναλέγω πολλάς φοαῖς.... Λάβε καὶ διαβάσῃς τὸ μόνος σου.

Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐξήγαγεν ἕκ τινος παλαιοῦ κιβωτίου καὶ μοὶ ἔτεινε χάρτην πεπαλαιωμένην.

Ἦτο ἐπιστολὴ χρονολογούμενη ἐκ Βοc-Nine, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1888, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου Μισὼν καὶ συνοψιζομένη εἰς τὰ ἑξῆς.

«Προσφιλεῖς μου γονεῖς, ἔχω νὰ σὲς ἀναγγείλω μίαν εἰδήσιν, ἡ ὁποία θὰ λυπήσῃ πολοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸ πάντων τὴν μικρὰν μου ἀδελφὴν.

«Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐν ᾧ ἀπεστάλημεν εἰς κατασκοπίαν, συνηντήσαμεν εἰς τὰς περιχώρας τοῦ Φουδαφούκ συμμορίαν πειρατῶν, ἀποταλουμένην ἀπὸ ἐκκτὸν Κινέζου καὶ Ἀναρμύτας. Συνεπλάκημεν. Εἶχομεν καταστρέψει τοὺς ἡμίσεις τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ληστοπειρατῶν ἐκείνων, ὅτε, ἐν ᾧ ὠρμαῖμεν εἰς καταδίωξιν τῶν φυγάδων, ὁ ἀνδρεῖός μου Βαλεντίνος, ὅστις θὰ ἐγίνετο λοχίας, ἔλαβε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στῆθος. Μετανεχθεῖς εἰς τι φορητὸν νοσοκομεῖον, παρε-

λάλει· ἐπὶ δύο ἡμέρας. Οὐδέποτε ἔπαυσε τοῦ νὰ καλῇ τὴν Ἰωάνναν. Εἰς μὲν τῇ ἔθετον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν πενία πὰ γου εἰς τὸ στόμα· οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Κατὰ τὰ φαινόμενα εἶχεν ἐπέλθει ὁ πυρετός. Τέλος ἐδοκίμασε καὶ τὴν τελευταίαν κρίσιν ἐπιθύρῃσεν ἀπαξ ἔτι. Διψῶ... Ἰωάννα, σπεῦσον... φέρε μου ὕδωρ... Μετὰ ἐνλεπτόν δὲν ὑπῆρχε πλέον...

— Ὁ πατήρ δὲν εἶχεν ἔτι τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀγαθὴ γυνὴ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡ Ἰωάννα ἐπεσεν ἀναίσθητος εἰς τὰς ἀγκάλας μαρ. «Αἱ κύριε, ἂν ἐβλέπετε τὴν ἀπελπισίαν, ἥ τις τὴν κατέλαθεν, ὅτε μετὰ τίνος ὥρας συνῆλθεν... Ἐν τούτοις ἡ νύξ φαίνεται ὅτι τὴν ἐπράυνε... Τὴν πρῶταν ἐνεδύθη χωρὶς λέξιν νὰ προσέρῃ, ἔλαβε δύο ἀπὸ τὰς στάμνους ἐκεῖνας, μὲ τὰς ὁποίας ἀναβιβάζομεν τὸν μηλίτην ἀπὸ τὸ ὑπόγειον καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν. Ποῦ πηγαίνει, παιδί μου;» τὴν ἠρώτησα. — «Μητέρα, ἀπεκρίθη, δὲν θὰ φέρω κρασί εἰς τοὺς θεριστάς;» Εἰσήλθεν. Ὁ καιρὸς ἦτο ὥρατος. «Ἄλλως τε διατὶ νὰ τὴν ἐμποδίσω; Τὴν ἠκολουθεῖν μακροῦθεν... Ὑπῆγεν εἰς τὸν ἀγρόν, ὅστις ὀρίζει τὴν ὁδὸν τοῦ Γράντζ, ἔστη πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα εἶχε συνομιλήσει μετὰ τοῦ Βαλεντίνου τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ ἐπανῆλθεν τόσον ἡρεμῶς, ὥστε μὴ εἶχε συμβῆ τι. Ἀλλὰ, τὴν ἐπαύριον, ἐπέστρεψεν ἐκεῖ κάτω καὶ σήμερον ἀκόμη, καθὼς ὅλας τὰς ἡμέρας ἐδῶ καὶ δύο μῆνες πηγαίνει νὰ φέρῃ οἶνον εἰς τοὺς θεριστάς.

— Τότε, ἡ δυστυχής.....

— Εἶνε τρελλή, καλέ μου κύριε, συνεπλήρωσεν ἡ δύστηνος μήτηρ ὁλοῦζουσα.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν)

James Desportes

ΔΕΝ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ!

«Σὺ τὰ ξένα ἐρύγω καὶ πιστός 'ς ἐσέ ξαναγυρίζω»
Περὶ νὰ ἴδῃ ἂν μ. ἀγαπᾷ, ἂν μὲ θυμᾷς, ἀκόμη.
Πλὴν, φεῖ! Τὰ γαίλητος ψυχρὰ μούλιν «Δὲν σε γνωρίζω!»
Ἄν νὰ σ' ἀρπάξαν τὴν καρδιά, νὰ σοῦ κλέψαν τὴ γνώμη.

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ὅμοις τί τὰ μάτια σου ἐπάθην;
Καὶ φάγονται μὲς τὰ μάτια μου ἄν καὶ νὰ γυρεύουν;
Μὴ τὰ βροτὸν ἂν σ' ἀγαπᾷ; Ποιὸς εἶμαι; μὴν ἐμάθην;
Ἄν μὴ, εἰπέ τους εἰμ ἐγώ, κ' ἐκεῖνα σὲ λατρεύουν...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Τὴ σκληρὴ! Μὰ, φάξε τὴν καρδιά σου.
Ἐνα πρὸς ἓνα τὰ παλὰ γὰ γυρίσῃς τὴς φύλα;
Καὶ ἄν μ' εὐρῇς πόσον, ἰδέ, σκληρὸ εἶν' ἡ ἀπονία σου!
Καὶ τότε ἂν θέλῃς, ἂν βιάσῃς, μὲ ψυχρὰ ξαναμίλα!...

Δὲν μὲ γνωρίζεις! Ἀγ! σκληρὴ, σκληρὴ πῶς μ' ἀπὲ πίκεις!
Καὶ ἀπέτομ' ἂν ἐβῇ καιρός, ποῦ νὰ μ' εὐρῇς θελήσης;
Ἡ μὲ χαμῶγελὸ νὰ ρθῇ; νὰ πῇς πῶς μὲ γνωρίζεις;
«Δὲν σε γνωρίζω!» νὰ σοῦ πῶ, «Καὶ νὰ μὲ λησμονήσῃς!»

Τέτις

ΠΩΣ ΑΜΕΙΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩ!

Ἐν τῇ Ἀργεντιανῇ Δημοκρατίᾳ ἡ βουλευτικὴ ἡ νομοθετικὴ σύνοδος διαρκεῖ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου, πᾶν δὲ μέλος αὐτῆς λαμβάνει 25,000 φράγκα κατ' ἔτος.

Εἰς τὸ Βέλγιον οἱ γερουσιασταὶ δὲν ἀμειβονται· μόνον οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσι 105 φρ. καθ' ἑβδομάδα διαρκείας τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Τῆς συνόδου ἡ διάρκεια δὲν ὑπερβαίνει τὰς 40 ἡμέρας, ἡ δὲ ἑναρξίς γίνεται τὴν δευτέραν Πέμπτην τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς Βραζιλίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν ἀνέρχεται εἰς 60, ἕκαστος τῶν ὁποίων λαμβάνει 22, 500 φρ. κατ' ἔτος, ἐν ᾧ οἱ βουλευταὶ συμποσούμενοι εἰς 125 λαμβάνουσιν ἐτήσιον μισθὸν 15,000 φρ. ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἡ διάρκεια τῆς νομοθετικῆς περιόδου ἐν Βραζιλίᾳ εἶνε 4 μῆνες ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 3ης Μαΐου.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ γερουσιασταὶ ἀνέρχονται εἰς 300· ἡ ἀμειβὴ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶνε 15,000 φρ. ἐτησίως, ἐν ᾧ ἡ ἐτήσις ἐπιχορήγησις τῶν 284 Ἀντιπροσώπων τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ